

Silkeborg til Bramminge først kommer til Gennemførelse, og den Opfattelse deler jeg fuldt ud. Jeg tror, at Statsbaneanlægget fra Silkeborg til Bramminge spiller en langt større Rolle i Jernbanenettets Udvikling i det sydlige Jylland end disse Privatbaner. Jeg skal i øvrigt ikke bestride, at disse Privatbaner have deres Berettigelse, og jeg skal ikke modsætte mig disse Forslags Fremme, naar Silkeborg—Brammingebanen først er gennemført som Statsbane, men indtil det sker, forekommer det mig, at det er urigtigt at vedtage disse Forslag. Det forekommer mig, som om man der vil begynde fra Toppen, begynde med de Baner, der maa siges at være de mindre væsentlige, og derved maaske gribe forstyrrende ind i Planen om at faa Statsbaneanlægget fra Silkeborg til Bramminge bragt til Udførelse. Hvis det nemlig blot er det, man tager Sigte paa, at udfylde det jernbanetomme Rum i den Del af Jylland, der ligger Syd for Linien Vejle—Varde, saa er det et Spørgsmaal, om det ikke kan ske paa en billigere Maade, end det her foreliggende Forslag foreslaar. Jeg antyder blot den Mulighed, men jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvor vidt det kan lade sig gøre.

Men jeg er altsaa, som det ærede Ting vil se, en bestemt Modstander af de foreliggende Forslag om, at Privatbaneanlæg i det sydlige Jylland skulle fremmes uafhængigt af Gennemførelsen af Statsbaneanlægget fra Silkeborg til Bramminge, og det forekommer mig ogsaa, at det vilde være et Brud paa den Fremgangsmaade, som man hidtil har fulgt her inde paa Rigsdagen, da man gik til at udfylde det jernbanetomme Rum i Midtjylland. Efter at Hovedlinierne paa Øst- og Vestkysten vare anlagte, og man skulde til at fæste sin Opmærksomhed paa, hvordan det jernbanetomme Rum inde i Jylland skulde udfyldes, er man altid begyndt fra Nord og gaaet mod Syd.

Jeg skal minde om, at man først begyndte oppe mod Nord, idet man vedtog at anlægge Statsbanen Hobro—Løgstør og Viborg—Aalestrup, og at man efter at være færdig, i alt Bald foreløbig, med det, der laa Nord for Tværbanen Langaa—Struer, ved Lov af 27. April 1900 gik til at udfylde det jernbanetomme Rum mellem de to Tværbaner Langaa—Struer og Skanderborg—Skjern, idet man saa vedtog de Linier, jeg har nævnt før, Statsbaneanlægene Viborg—Herning, Holstebro

—Herning og Langaa—Silkeborg, og det forekommer mig derfor mest rigtigt, naar Spørgsmaalet om ny Jernbaneanlæg i Jylland atter kommer op, at man da fortsætter med den hidtil brugte Fremgangsmaade og begynder mod Nord, begynder ved Tværbanen fra Skanderborg til Skjern, men saa bør man ubetinget begynde fra Silkeborg ned til Bramminge, og lad mig tilføje i Forbigaaende: selvfølgelig ogsaa begynde ved Herning og gaa til Give.

Jeg mener altsaa, at man bør tage et samlet Overblik over, hvordan det jernbanetomme Rum bør udfyldes, og da tror jeg, at man ved nærmere Overvejelse vil komme til det Resultat, at det sker bedst ved at tage Jernbaneforslagene i den Orden, hvori Kommissionen har foreslaaet dem, altsaa begynde med Statsbaneanlægget for ogsaa derigennem at have Overblik over det, og efter at Statsbanelinien er fastslaaet, bør det afgøres, hvor det egentlig er, at der tiltrænges Privatbaneanlæg i det sydlige Jylland.

Jeg tror ogsaa at være i Overensstemmelse med den Befolkning, der bor i det jernbanetomme Rum mellem Tværbanen Skanderborg—Skjern og den syd-jydske Bane fra Kolding til Esbjerg, naar jeg gør gældende, at Befolkningen har den Opfattelse, at der bør begyndes med Statsbaneanlægget fra Silkeborg ned til Bramminge. Det er ikke alene den Befolkning, som bor i den Del af Jylland, som vil blive forurettet, hvis de foreliggende Forslag om Privatbaner fra Lunderskov til Grindsted og fra Vandel til Varde blive gennemførte, altsaa den Befolkning, som bor mellem Silkeborg og Herning og Linien mellem Vejle og Vandel, men jeg tror ogsaa at være i det heldige Tilfælde at kunne godtgøre, at selv Befolkningen i den Egn, hvor de her foreslaaede private Baner komme til at gaa, sætter størst Pris paa at faa Statsbaneanlægget først. Maa jeg som Støtte for, at jeg er i Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker, henvise til et Par Kendsgerninger, der have foreligget for Folketinget i Fjor, den ene i Form af et Andragende til Regering og Rigsdag og den anden i Form af en Resolution, som Ribe Amtsråd vedtog paa et ekstraordinært Møde i Bramminge den 23. Januar 1903. Det er jo klart, at den Befolkning, der ikke vil faa Gavn af de her foreslaaede Privatbaner, ikke alene i den vestlige Del af Skanderborg Amt, men til Dels ogsaa i den vestlige Del af Vejle Amt, maa gøre den Anskuelse gældende, at man skal begynde med Stats-